

ע"פ 20/3/48318 - איליה חלצקי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעערורים פליליים

ע"פ 20-03-48318 חלצקי נ' מדינת ישראל

18 יוני 2020

בפני הרכב כבוד השופטים:

ו. גריל, שופט עמידה [אב"ד]

כ. סעב, שופט

א. לוי, שופט

המערער:

איליה חלצקי

עו"י ב"כ עוה"ד מוטי לוי

מטעם הסניגוריה הציבורית

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)

עו"י ב"כ עוה"ד יעל ויסהוף

הודעת ערעור מיום 26.3.20 על הכרעת הדין של בית-משפט השלום בקריות (כב' השופטת אילית-השחר ביטון פרלה) מיום 11.2.20 ועל גזר הדין מיום 9.3.20 בת"פ 30215-01-17.

פסק דין

א. בפנינו ערעור הן על הכרעת הדין של בית-משפט השלום בקריות (כב' השופטת אילית-השחר ביטון פרלה) מיום 11/2/19, והן על גזר הדין מיום 9/3/20, ב- ת"פ 30215-01-17, זאת לאחר שהמערער, ליד 1984, הורשע לאחר שמייעת ראיות בעבירות של התפרצויות למגורים, כדי לבצע עבירה, לפי סעיף 606(ב) לחוק העונשין, התשל"ג- 1977 (להלן: "החוק"), גנבה לפי סעיף 384 של החוק, והיזק לרכוש במאז, לפי סעיף 452 של החוק.

בגזר הדין נדון המערער ל-10 (עשרה) חודשים מאסר בפועל. הופעלו שני מאסרים מותניים (בני 6 חודשים ו- 12 חודשים) בחופף אחד לשנהו, מתוכם ארבעה חודשים בחופף והואירה בחופף קר, שבסך הכל על המערער לרצות 14 חודשים מאסר בפועל בניכו ימי מעצרו (18/10/16 עד 21/10/16), שישה חודשים מאסר על-תנאי לתקופה של שנתיים, וחתיימה על התחייבות על סך 5,000 ל' להימנע במשך שלוש שנים מלעבור עבירה רכוש.

ביצוע עונש המאסר בפועל - מעוכב.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

ג. בכתב-האישום שהגישה המשפטה ביום 17/12/12 נגד המערער נתען, שבין התאריכים 15/9/16 ל- 16/9/16 פרץ המערער לדירת המתלוננים בכך, שבר את חלון המטבח, קרע את רשת החלון, עקר את תריס הגליל, ונכנס פנימה. המערער גנב את ארנקה של המתלוננת שהיא במטבח בתוך תקתה האישי. הארנק הכיל סך של 250 ₪, כרטיס קופת חולים ותמונה אישיות.

המשפטה ייחסה למערער בכתב-האישום עבירה של התפרצויות למגורים כדי לבצע עבירה, לפי סעיף 406(ב) של החוק, גנבה לפי סעיף 384 של החוק, והזק לרכוש בمزיד לפי סעיף 452 של החוק.

ד. המערער כפר בעבודות כתב-האישום, ולאחר שמסכת הראות נפרשה במלואה בפני בית-משפט כאמור, ניתנה ביום 19/2/11 הכרעת הדין לפיה הורשע המערער בעבירות שיוחסו לו בכתב-האישום.

בישיבת בית-משפט כאמור מיום 19/3/7, וחיף התנגדת ב"כ המדינה, הורה בית-משפט כאמור על הזמנת תסוקיר. הוגש לבית המשפט מכתב מעסיקתו, חברה ניהול ארכויים, מיום 6/3/19 לפחות המערער מאז 12/6/17 בתפקידים מגוונים לשביעות רצון מעסיקתו ומערכת יחסי האנוש שלו טובה מאוד.

ה. מעיון בתסוקיר שירות המבחן מיום 19/7/24 עולה, כי לחובת המערער חמיש הרשות קודמות, וכן עומד כגדזו מסר מותנה בר הפעלה בהתאם הנוכחי.

בהתיחס לעבירות נשוא הדיון, טען המערער בפני שירות המבחן, שאין הוא זוכר את המקורה כלל בהיותו תחת השפעת סמים ואלכוהול. המערער טען, כי מאז העבירות שהתרחשו בשנת 2016, מקפיד הוא להתנהל באופן אחראי ושומר חוק.

מדיווח עדכני שהגיע לשירות המבחן,علاה, שהמערער נוטל סבוקסן (תחליף סמים) בתדירות יומית על רקע מצבו ההתמכרות. המערער מסר לשירות המבחן שהחל להשתמש באלכוהול מגיל 16, ובגיל 18 פנה לסמים מסווג קנבואידיים בתדירות של פעמיים ביום.

בגיל 24 פנה המערער להשתמש בקוקאין בתדירות יומית, זאת עד ספטמבר 2018 משחלה לعشות גמילה באופן עצמאי, והוא היה נקי מסמים כמנה (נכון למועד התסוקיר).

תוצאות בדיקת השתן הדגימו ניקיון משימוש בסמים, למעט סבוקסן (תחליף סם) באישור רופא.

לאחר שקיילת גורמי הסיכון וגורם הסיכון, הגיע שירות המבחן למסקנה לפיה, לא ניתן לשלול קיומה של רמת סיכון להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד.

עמדתו של המערער, כר נקבע, שוללת את צרכיו בהתערבות הטיפופלית, ובעתויו הנוכחי של חייו אין המערער בשל להשתלב בהליך טיפולי המציג התובנות פנימית, ולפיכך נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצתה שיקומית.

ו. ביום 19/9/22 הגיע הסניגור לבית משפט קמא את עיקרי טיעונו לעונש בהם נטען, כי נסיבות המקרה קלות יחסית, עסקין בהתפרצויות אחת שביצע המערער בגפו בצורה לא מתוחכמת, נראה כי ביוזמה ספונטנית ושללו דל, ומכאן שמתחם הענישה אמרה להיות נמזה.

בית-משפט קמא התבקש על ידי ההגנה להאריך את המאסר המותנה בן 12 חודשים התלי ועומד כנגד המערער. הסניגור הפנה למסקירות מיום 24/7/19, ממנו עלה, שמאז 2016 מפקיד המערער להתנהל באופן אחראי ושומר חוק, נוטל תחליף סט כדי להתמודד עם בעיות הסמים, ובבדיקה שירות המבחן נמצא נקי מסמים.

באשר לביצוע העבירה טענה ההגנה, שבתקופה הרלוונטית לכתב האישום, היה המערער מכור לסמים ויתכן שהעבירה בוצעה בהשפעת סמים ומכאן שאין המערער זוכר אותה.

כמו-כן צוין, שהמערער עובד באופן קבוע ובעיש רצון להיגמל ומאז ביצוע העבירות נשוא הדין, לא הסתבר בעבירות ושומר על יציבות תעסוקתית.

לטעמה של ההגנה די בשיקולים אלה כדי להוות נימוקים מיוחדים מצדיקים את הארכת המאסר המותנה ולפיכך התבקשה הפנית המערער להכנות מסקירות משלימים.

לחילופין בלבד, התבקשה הטלת עונש מאסר ברף התחthon של המתחם וחיפויו באופן מלא לעונש המאסר המותנה, שכן שהמערער ירצה שנת מאסר, בגין ימי מעצרו.

ז. בישיבת בית משפט קמא מיום 24/9/22 חזר הסניגור על בקשתו להזמנת מסקירות משלימים.

המערער עצמו פנה לבית משפט קמא והביע נוכנות לשתף פעולה עם שירות המבחן. נטען שהוא אינו "משתמש".

ח. ב"כ המדינה התנגדה להפנייתו הנוספת של המערער לשירות המבחן, שהרי בתסקיר (ימים 24/7/19) צוין, שהמערער שולל התערבות טיפולית ומה גם שתלי ועומד כנגדו מאסר מותנה ארוך וצבר לחובתו, כעולה מגילון המרשם הפלילי, הרשעות מגנות.

בהחלטתו מיום 24/9/19 ציין בית משפט קמא, בין היתר, שדווקא העובדה שלחוות המערער מאסר מותנה

لتגובה ממושכת מצדיקה את מצוין של הקשר עם שירות המבחן עוד לפני יגור דין של המערער, אשר הביע נכונות במהלך הדיון להירთם לכל הליך טיפול השירות המבחן יציע לו, ולפיכך הורה בית משפט קמא על הזמנת תסקירות משלים.

מעוין בתסקירות מיום 19/11/26 עולה, כי בפגש עם שירות המבחן, הצהיר המערער, כי בעת זו **אינו** מעוניין לעבור תהליך גמilia אינטנסיבי במסגרת אשפוזית ולאחריה להשתלב בקהילה טיפולית למיליה מסמים, הואיל והוא חשש לאובדן מקום עבודתו בחברה לניהול ארכונים, שם הוא עובד מזה כשנה וחוצה. לדבריו, תחליף הסם (סבוטקס אותו הוא צריך במרשם רפואי) מסיע לו בהתמודדות היומיומית והוא מעוניין להמשיך להשתמש בתחליף הסם.

התברר לשירות המבחן, כמוון בתסקירותו, שכארר המערער מקבל את משכורתו החודשית הוא נעדן מן הבית מספר ימים, אינו מגיע למקום עבודתו ווחזר לבית הורי במצב פיזי ורגשי מדודדר.

בעוד שתוצאות בדיקת השtan מיום 4/11/19 הדגימו ניקיון משימוש בסמים (למעט סבוטקס בהתאם למרשם הרפואי) הרי תוצאה בדיקת השtan הדגימה שימוש בסבוטקס אף גם קנבואידים.

המעערער עצמו אישר לשירות המבחן שעשה שימוש בשם רחוב, נפגש עם חבר ועישן יחד עמו חישש, אף לדבריו היה זה שימוש חד פעמי.

לפיכך מסקנת שירות המבחן בתסקירות מיום 19/11/26 הייתה:

"**נווכח המתואר, התרשםותנו מקיים פער בין הצהרתנו המילולית כי מעוניין בטיפול במסגרת שירותיו, לבין יכולתו בפועל לשנות את דפוסי השימוש בחומרים פסикו-אקטיביים, לצורך התרשםותנו מהעדר כוחות אגו והעדר מוטיבציה להימנע משימוש בשם רחוב, ומכיון שאין במערכות שירותיו בעניינו בכך לקדם את מצבו, אין אנו רואים בהמלצתה על שיקום או עונישה בקהילה, משום אמצעי שיביא להפחחת התנהגות העוברת חוק מצדיו. בנסיבות המתואר, לא נמליץ על הארכת המאסר על תנאי שעומד ותליו כנגדו.**"

. בישיבת בית משפט קמא מיום 19/12/3, טען המערער בפני בית משפט קמא:

"**אני עשית טעות והשתמשתי בסם. אני רוצה להיגמל. יש לי ביד מסמכים של בדיקות לפני כניסה לתהליך גמilia.**"

הסגור פנה לבית משפט קמא וביקש הזרמת אחורונה והוסיף, כי המערער, לדבריו אמו, זקוק למסגרת סגורה כדי לטפל בבעית התמכרות ומכאן ביקש השירות המבחן יבדוק את רציניות כוונות המערער להשתלב במסגרת הליך גמilia סגורה.

ב"כ המדינה התנגד בתוקף לבקשתו זו של הסגור.

ו"א. בהחלטתו מאותו יום, ציין בית משפט קמא, כי המערער התיעצב לדין ובידו אוסף מסמכים הכלולות הפנימית למרכז גמilia ותוצאות בדיקות שביצעו מתוך רצון להיקלט בהליך גמilia מסודר. לפנים משותת הדין נענה בית משפט קמא והחליט ליתן למערער הזרמת אחורונה נוספת.

ו"ב. מעיון בתסקיר השלישי שהוגש בעניינו של המערער, ביום 20/2/3, עולה, שלפגישה שתואמה ליום 19/12/30 לנטיית בדיקת שtan, המערער לא הגיע ואף לא הודיע על אי-הגעתו.

ביום 5/1/20, יצר שירות המבחן קשר עם המערער לברר מדוע לא הגיע למפגש והאם פנה למסגרת "בית אלמוג", לשם הופנה עוד ביום 18/11/19, אך המערער טען, שטרם פנה לביצוע הבדיקות הנדרשות טרם כניסה למרכז הטיפול.

נקבעה למערער פגישה נוספת ליום 12/1/20, אך גם לפגישה זו לא הגיע המערער ולא הודיע על אי-הגעתו, וכן לא הגיע לביקות השtan אליו זמן ועוד למועד עירית התסקיר כלל לא יצר קשר עם שירות המבחן והקשר עמו נותר.

מסקנת שירות המבחן הייתה גם הפעם:

"לאור האמור לעיל, חוסר שיתוף הפעולה שלו עם שירותנו, כפי שבא לידי ביטוי באירוע הגעה לפגישות שנקבעו עמו ולבדיקות השtan אליו זמן, כמו גם גמ נוכחות העובדה כי לא פנה להשתלב בטיפול במסגרת אליה הפנינו אותו כבר מעל לחודשים, מתחזקת התרשםותנו כי הינו חסר כוחות ויכולות לפעול לקידום מצבו ולעירית שינוי בחיו. בהתאם לכך, אנו חוזרים על התרשםותנו כי לא קיימת עילוות במעורבות שירותינו בעניינו וכי במצב זה אין ביכולתנו לסייע להפחחת רמת הסיכון במצבו. כמו כן, אנו חוזרים פעם נוספת ונמנעים מהמלצת שיקומית לגביו, כמו גם לעניין המאסר על תנאי שעומד ותלויה נגדו".

ו"ג. לקראת הדיון שנקבע ליום 11/2/20 הגיש ב"כ המדינה נספח טיעונים לעונש וטען למתחם ענישה של 12-24 חודשים מאסר בפועל בגין התפרצויות לדירות מגורים, ובאשר לעבירה גנבה בנסיבות קלות: מתחם שנע בין מאסר מוותנה ועד 6 חודשים מאסר שיכול וירצוי בעבודות שירות.

בישיבת בית משפט קמא מיום 20/11, השלימה ב"כ המדינה שהופיעה באותה ישיבה את טיעוניה, והסגור הפנה לאמור בעיקרי טיעונו לעונש.

המערער עצמו פנה לבית משפט קמא וטען, כי לאחר שקצינת המבחן הורתה לו לפנות לטיפול הגמiliaה, הוא המtin כי רצה להתגבר על ה"קריז" סבוטקס, ולאחר שהחזיק מעמד 15 יום "נשבר" ונטל סבוטקס סם נוספים. כשנאמר לו להגיא למסירת בדיקת שני, הוא לא הגיע משומם שהיה ב"קריז" והלך לחפש סבוטקס. לדבריו הוא עובד באותו מקום בארכון ומבצע שם את כל העבודות.

ו"ד. בישיבה שנקבעה למתן גזר הדין (9/3/20) הופיע המערער כשהוא מצוי במכתב המחלקה לשירותים חברותיים מאותה תאריך ולפיו פנה הוא למחלקה ביום 1/3/20 בבקשת להשתלב ביחידה להטמכוות והופנה לקבל סיוע מטעם היחידה.

הסגור פנה לבית משפט קמא ובקש, שתיתנתן למערער הזדמנויות נוספת להיגמל ולדוחות את הישיבה בחודש ימים כדי לבדוק האם המהילך יצא לפועל והאם המערער נכנס לגמiliaה באופן ממשמעותי.

בתא כת הגדה התנגדה לבקשה.

בית משפט קמא דחה את בקשה ההגנה בציינו, כי ניתנו למערער מספר הזדמנויות לשנות ולהוסיף נתונים טרם מתן גזר הדין, והגיעה העת להכריע בעניינו של המערער למרות המסמך מיום 9/3/20 ממנו עולה, כי המערער פנה רק ביום 1/3/20 כדי להשתלב ביחידה להטמכוות.

המערער עצמו פנה לבית משפט קמא ואמר:

"היה לי קשה לקבל החלטה לרכת לגמiliaה כי זה קשה. אני כבר מכור 3 חודשים לתחליף סם. אלכוהול זה מיידי פעם... לחתמי החלטה לרכת לגמiliaה".

ט"ו. בಗזר הדין מיום 9/3/20 העמיד בית משפט קמא את מתחם הענישה ההולם על רף תחthon של 9 חודשים מאסר ורף עליון של 20 חודשים, לצד רכבי ענישה נלוים, והוסיף, כי נסיבות ביצוע העבירות ואופי הנזק שגרם המערער לרכוש אגב התפרצויות לדירה, היקף הרכוש שנגנבות ושווין, כמו גם הנזק שנגרם לרכוש נפגעת העבירה, מלבדים על מידת פגיעה נמוכה עד בינויו בערכים החברתיים.

בית משפט קמא ציון, שאין אינדיקציה לכך שלביצוע העבירות קדם תכנון מוקדם. המערער עשה במועד הרלוונטי שימוש בסם מסוכן ולא ניתן לשולח שהעבירות בוצעו על רקע התמכרותו זו ממניע כלכלי. המערער התפרץ לדירת המתלוונת דרך חלון הדירה ולצד גרים נזק לרכוש בשכירת החלון, ונגרמה למתלוונת פגעה ברוחותה ובתחושים הביטחוניים בביתה.

אמנם לא ידוע באיזו שעה ביצע המערער את הפריצה לדירת המתלוונת (שנעדרה מדירתה) ואולם:

**"בכל שעה ישנו פוטנציאלי סיכון לחוי אדם, אם בשעת מעשה ההתרצות
היו נוכחים נפגעת העבירה או מי מטעמה בדירה".**

בית משפט קמא ציון, שהמערער ניהל את המשפט (לאחר שבתשובה לכתב האישום טען שאינו זוכר כי ביצע את המיחס לו) וכן **לא** ניתן לומר שהודה וشنTEL אחראות או חסר בזמן שיפוטי, לחובת המערער עבר פלילי אשר כולל עבירות שביצע **לאחר** העבירות שבנה הורשע, ולפי תסוקיר שירות המבחן קיימ סיכון להישנות עבירות בעתיד לנוכח אורח החיים שמנהל המערער עקב התמכרותו לסמימים.

לזכות המערער זkap בית משפט קמא את יציבותו היחסית במקום עבודתו הנוכחי והעדר עבירות רכוש מן העת الأخيرة, כשהמאסרים המותנים מקרים בעבירות שביצע המערער בשנת 2013 ונדון בגין ב- 2014.

בית משפט קמא הוסיף, שבנסיבות העניין שבנה ביצע העבירות בתקופה התנאי, ניהל משפטו והורשע לאחר שמיעת ראיות, קיימ קושי למצוא סיבה להליך לקראת המערער בחפיית העונשים.

למרות זאת, החליט בית משפט קמא לחפות את העונשים בהתחשב באורך התנאים שיש להפעלים, וחלוF הזמן מאז שביצעו העבירות נשוא הדיון ומАЗ ההליך שבו נגזרו על המערער המאסרים המותנים, כך שתהא הלימה, בין מעשי של המערער, הן בהליך הנוכחי, והן בהליך שבו נגזרו עליו המאסרים המותנים, לבין הענישה הכללית בשני ההליכים גם יחד.

כמו כן, נתן בית משפט קמא את דעתו לחלוF הזמן שמאז ביצוע העבירות.

על יסוד כל האמור לעיל גזר בית משפט קמא על המערער את העונשים שפירטנו בפתח דברינו, כשבסך הכל על המערער לרצות 14 חודשים מאסר בפועל בגין ימי מעצרו.

ט"ז. יצוין, כי ימים ספורים לאחר גזר הדיון פנתה ב"כ המדינה לבית משפט קמא וביקשה לתקן את גזר הדיון לאחר שהתחווור כי המאסר המותנה בן 6 חודשים שהופעל בגין דיינו של בית משפט קמא (בחופף ל- 12 חודשים מאסר מותנה שהופעלו אף הם) כבר הופעל בהליך משפטי קודם קודם ולאחר **לא** ניתן להפעילו שנית.

ביום 15/3/20 דחה בית משפט קמא את בקשה תיקון בצוינו, שאין המדבר בטעות סופר.

יחד עם זאת, בדיון שהתקיים בפניו ביום 4/6/20, לא הייתה כל מחלוקת בין הסגנור לבין ב"כ המדינה כי בהפעלת 6 חודשים המאסר המותנה נפלת שגגה ולפיכך אנו מורים בזאת על תיקון גזר הדין של בית-משפט קמא בהתאם לבקשתה של ב"כ המדינה (ובהסכמה הסגנור) בהתאם לכך התוצאה היא שבנוסף ל- 10 חודשים המאסר בפועל שהטיל בית-משפט קמא על המערער, הופעל עונש מאסר מותנה בן 12 חודשים, מתוכם 4 חודשים מאסר במצטבר, והיתרה בחופף, כך שעל המעורע לרשות 14 חודשים מאסר בפועל, בニックו ימי מעצרו.

ו".ז. המערער מיאן להשלים עם הכרעת הדין ועם גזר הדין.

בנימוקי הערעור שהגיע בפניו סגנורו של המערער פורטו טענות נגד הרשותו בדיון, וכן נגד גזר הדין.

בישיבת בית המשפט שהתקיימה בפניו ביום 4/6/20, שטח בפניו הסגנור את טענותיו נגד הכרעת הדין, אך בשיג ושיח שהתנהל בין הרכב לבין הסגנור בהרנו לו את עדותנו לפיה אין תוחלת לערעור על הכרעת הדין.

בהודעה בכתב שהגיע לנו הסגנור בתום יום הדיונים, הודיענו כי המערער חזר בו מן הערעור על הכרעת הדין, לפיכך אנו דוחים את הערעור על הכרעת הדין, ואולם הסגנור עומד על ערעורו באשר לגזר הדין. נטען עוד, בהודעת הסגנור, שראוי לדחות את המשך הדיון בערעור לצורך קבלת תסקير משלים.

ו".ח. באשר לגזר דין נטען בערעור שהוגש, כי הטענה היחידה היא שהיא מקום לדחות את מועד מתן גזר הדין בבית משפט קמא, ולאפשר לערעර למצות את ההליך הטיפולי הוואיל והמערער הצליח להציג לתחילת הליך טיפולי ממשמעותי משביקש להשתלב במוסד גמilia ומכאן העתרה לאפשר את מצוין ההליך הטיפולי.

ו".ט. בדיון שהתקיים בפניו ביום 4/6/20 חזר ב"כ המערער על הטענות שבערעור.

בכל הנוגע לגזר דין, טען הסגנור, שטובת הציבור היא שהמערער יעבור הלייך גמilia והפנה לאישור בכתב לפיו היה המערער ביום 3/20/1 במחילה לשירותים חברותיים שרצה לשלבו בתהליך גמilia.

עוד הדגיש הסגנור, כי בתקופה שלחלפה מאז החל הלייך המשפטי כנגד המערער, הוא לא ביצע עבירות רכוש. כמו כן נטען, שהמערער לא עבר את הלייך גמilia מחלת מגפת הקורונה והמערער עודנו בסיטטוס של "ממתיhn להלייך גמilia", لكن ביקש שתיננתן לערער הזדמנויות נוספת.

הסגור הוסיף, שהליך הAMILה דורש כוחות פנימיים.

המערער הגיע למפגשים עם שירות המבחן, היו דיבורים על שילובו בהליך גAMILה והדבר לא היה פשוט. עוד ציין הסגור, שהמערער עובד כשלוש שנים באותו מקום.

הסגור חזר על בקשתו לאפשר ארכה של חדש ימים כדי לבחון את שיקומו של המערער, ושילובו בהליך גAMILה, דבר שלא יגע באינטרס הציבורי, לדבריו, לאחרונה, גילתה המערער מוטיבציה לעבור הליך גAMILה. הדבר נקטע עקב הקורונה, וקיים אינטרס ציבורי שהמערער "גמל".

ב"כ המשיבה עמדה על כך שבית המשפט קמא נתן למערער הזדמנויות אחת אחרי השניה. בתסוקיר הראשון שלל המערער נזקקות טיפולית למרות זאת הפנה בית משפט קמא את המערער לৎסוקיר נוספת, והגמ שהמערער הצהיר שהוא מעוניין בהליך שיקומי, טען הוא בפני שירות המבחן שאינו מעוניין בהליך טיפול כי לא פגע בעבודתו.

ב"כ המשיבה צינה, כי מאותו תסוקיר עלה, שכאשר מקבל המערער את שכר עבודתו אין הוא מגיע לעובדה ממש מספר ימים ובאותם מקרים קיימת התדרדרות במצבו. דהיינו, כך טוענת ב"כ המשיבה:

"העבודה היא ערך מקודש בעיניו כשהוא צריך לטיול, וכך אשר צורן חומרים ממכרים לא מגיע לעבודה" (הדגשה שלנו, עמ' 3 לפרט' ש' 26).

בנוסף לכך, לפי אותו תסוקיר בדיקת השtan שמסר המערער הייתה חיובית. למרות כל זאת, הפנה בית-משפט קמא את המערער לקבלת תסוקיר שלישי, וחרף ההזדמנויות הנוספות שניתנה למערער, אין הוא מגיע לבדיקה שנייה, והגמ שירות המבחן מתאם עבורי בדיקה נוספת, אין המערער מגיע ואף לא מודיע.

עוד הוסיפה ב"כ המשיבה, שהעונש שהוטל על המערער בבית משפט קמא מקל באופן מיוחד. מתוך העונשה שקבע בית משפט קמא הוא נמור, הגמ שמדובר בעברין רצידוויסט, שלחוותו מסר על תנאי בר-הפעלה, ומה גם שלושת התסוקירים היו שליליים, וכל אלה אמרו הוו להביא לעונשה חמורה מזו שהטיל בית משפט קמא.

כ"א לאחר שנתנו דעתנו לכתב האישום שהוגש כנגד המערער, הכרעת הדין, פרוטוקולי הדיונים שהתקיימו מאז הכרעת הדין ועד גזר הדין, טיעוניהם של באי כוח הצדדים לעניין העונש, גילין הרשותות הקודמות, תסוקרי שירות המבחן, גזר-דיןינו של בית משפט קמא, נימוקי הערעור, וטיעוניהם של באי כוח הצדדים כפי שפורטו בפנינו, מסקנתנו היא שדין הערעור להידחות.

כ"ב פסיקת בתי המשפט מתייחסת בחומרה רבה לעבירות של התפרצויות למגורים וగנבה כפי שציין בית-המשפט העליון בע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אווזנה** (31/12/08) (להלן: "ענין אווזנה")

שאליו הפנה וממנו ציטט בית משפט קמא בגזר-דין.

בעניין **אווזנה** עמד בית-המשפט העליון לא רק על הנזק הכלכלי שנגרם מחמת התפרצות אלא גם על הצער ועגמת הנפש שהמנת חלקם של קורבנות העבירה, לרבות הפגיעה בפרטיותם שחררי, כפי שצוין שם: "ביתו של אדם - מבצרו".

עוד יש להביא בחשבון, וגם על-כך עמד בית-משפט קמא בגזר-דין, שכן פוטנציאלית סיכון לחיי אדם או שלמות גופו, אם תוך כדי ביצוע התפרצות היו נפגעת העבירה או מי מטעמה נוכחים בדירה, או נוכנסים לדירה בעוד המערער מצוי בה, מה שעלול להביא לתפתחות עימות אלים (עפ"ג 17-08-13824 מדינת ישראל נ' אוחזון).

כ"ג מתחם הענישה שקבע בית-משפט קמא: מרף תחתון של 9 חודשים מאסר ועד רף עליון של 20 חודשים מאסר, לצד רכיבי ענישה נלוים, תואם את מדיניות הענישה הנורוגת בעבירות מסווג זה ואת כלל נסיבות העניין, ומה גם, שהעונש של 10 חודשים מאסר בפועל, שקבע בית-משפט קמא, הוא ברף הנמוך של מתחם הענישה.

למעשה, הלך בית-משפט קמא כברת דרך של ממש לקראת המערער, בשים לב לגילוין המרשם הפלילי ממנו עולה, כי המערער מעורב בפלילים מאז שנת 2008.

הרשעתו הראשונה של המערער הייתה בשנת 2006 משנדון בבית הדין הצבאי בגין העדר מן השירות שלא ברשות.

הרשעתו השנייה של המערער הייתה בשנת 2008 בגין החזקת מכשירי פריצה.

הרשעתו השלישית של המערער הייתה בשנת 2012, בגין עבירות שביצע בשנת 2011: גנבה והትפרצות, שבאוותו מקרה ניתן צו מבחן כנגד המערער לתקופה של 18 חודשים ממועד גזר הדין (לצד מאסר מותנה קנס והתחייבות), **כשהמבחן הפר המערער את תנאי צו המבחן אשר בוטל והופקע ביום 7/5/2013**.

הרשעתו הרביעית של המערער הייתה בגין עבירה של התפרצות למגורים כדי לבצע עבירה, בשנת 2013, משנדון ל- 12 חודשים מאסר בפועל, ובנוסף הופעל מאסר מותנה שהוטל עליו בשנת 2012, מחייבת בחופף וחציית במצטבר, כך שבסתן הכל נגזרו על המערער בגין ההרשעה הרביעית 17 חודשים מאסר בפועל.

הרשעתו החמישית של המערער משנת 2017, הייתה בגין עבירות של העלבת עובד ציבור והזק לרכוש בمزיד שביצע בשנת 2016 ואדי נדון ל- 6 חודשים מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה שהוטל עליו בשנת 2013 כך

שבסק הכל הוטל על המערער לרצות על-פי אותו גזר דין 7 חדש מאסר בפועל.

יצוין, שעבירה זו ביצעה המערער ביום 16/11/2016, ממשען, כחודשיים **לאחר** שביצעה את עבירת התפרצויות נשואת הדין CAN.

לנוכח עברו הפלילי של המערער, סבורים אנו, שבית משפט קמא הלך כברת דרך של ממש לקראת המערער בהטיילו עליו עונש מאסר בפועל ברף התחתון של מתחם הענישה, ומה גם שאין בשלושת התסקרים שנערכו לערער בתאריכים: 19/7/2019, 26/11/2019 ו-3/2/2020 המלצה שיקומית בשים לב לכל המוסבר בתסקרים אלה.

כ"ד. בא-כוחו המלומד של המערער עיר כMOVן לכך שהעונש שהטיל בית-משפט קמא על המערער רחוק מהליך חמוץ, ובוודאי שאינו מצדיק את התערכותה של ערכאת הערעור, בשים לב לעברו הפלילי של המערער, שעונייש מאסר בפועל אשר ריצה לא הרתיעוהו, ואשר אף הפר בשנת 2013 צו מבוחן שנייתן, ונראה כי המערער מתנהל כמו שאין מורה החוק עליו.

טענתו של ב"כ המערער בפנינו מתחמקת למעשה בטענה אחת והיא - שראוי היה שבית משפט קמא ימנע מגזרו את דיןו של המערער ביום 20/3/2009, והוא על הזמנת תסקירות נוסף של שירות המבחן על-מנת לבדוק האם משתמש המערער בטיפול השיקומי ביחידת התמכרוויות, ומשלא נעשה כך - עותר ב"כ המערער שהוא ערכאת הערעור נורה על הזמנת תסקירות נוסף של שירות המבחן על-מנת לוודא את שיולובו של המערער ביחידת התמכרוויות, בהסיפו, ש עקב תקופת הקורונה לא הייתה התקדמות בנושא השיקום (עמ' 2 לפרט', שי' נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במכון...). (ההדגשה שלנו).

כ"ה. סעיף 40 ד של חוק העונשין מורה כך:

"קבע בית- המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכון של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג מתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במכון...". (ההדגשה שלנו).

בענייננו, עולה בברור מן התשתית שהונחה הן בפני בית-משפט קמא והן בפנינו שלא הוכח קיומו של סיכון שהמערער ישתקם, ומכל מקום בוודאי שלא הוכח **סיכון של ממש** שישתקם כנדרש בסעיף 40 ד של חוק העונשין. לא בכדי נמנע שירות המבחן, בכל שלושת התסקרים שהוגשו מליין המלצה שיקומית בעניינו של המערער.

כ"ג. לא נעלמה מעינינו טענתו של ב"כ המערער שמרשו עובד מזה זמן במסגרת חברה לניהול ארכיונים,

ולענין זה הוגש מכתבו של המעסיק, אך בד בבד גם צוין בתסוקיר שירות המבחן מיום 19/11/26 כי לפי מידע שנמסר, נוהג המערער, כשהוא מקבל את משכורתו החודשית, להיעדר מן הבית מספר ימים, אינו מגיע למקום עבודתו, וחוזר לבית הוריו כשהוא במצב פיזי ורגשי מדורדר.

ב"ג. יתר על כן, קיים פער ניכר בין הצהרותיו המילוליות של המערער בדיונים אשר מתק"מים בבית המשפט, לעומת התנהלותו בפועל במצבות לאחר מתן הצהרות אלה.

בישיבה הראשונה שהתקיימה ביום 19/3/7, לאחר מתן הכרעת הדין עתר הסגנון להפניתו של המערער לקבלת תסוקיר שירות המבחן, וטען, כי על-פני הדברים נראה שהמערער מנהל אורח חיים נורמטיבי, המערער פנה לבית המשפט ואמר: "**אני אשתחפּ פָעָולָה**".

בפועל עולה מתוך התסוקיר הראשון מיום 19/7/24, כי שירות המבחן התרשם, שהמערער אינו בשל להשתלב בהליך טיפול, וכפי שצוין בהמלצת שירות המבחן: "**לאור האמור לעיל, חומרת העבירות, עמדתו השוללת** **crci בהתערבות טיפולית**, כמו גם התרשומותנו כי בעיתוי הנוכחי של חייו איליה אין בשל להשתלב **בהליך טיפול המצריך התבוננות פנימית, אין אנו באים בהמלצה שיקומי בעניינו**" (ההדגשה שלנו).

צוין עוד באותו תסוקיר, כי לא ניתן לשלול קיומה של רמת סיכון להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד.

כ"ה. לאחר התסוקיר הראשון, התקיימה ישיבה נוספת בבית משפט קמא בתאריך 19/9/24.

הסגנון ביקש, שירות המבחן יגיש תסוקיר משלים. המערער פנה לבית המשפט ואמר: "**אני מוכן לשתחפּ פָעָולָה עם שירות המבחן ואין בעיה מה שצורך אני אעשה ואני לא משתמש...**".

לא חלפו אלא חודשים, ומן האמור בתסוקיר השני מיום 19/11/26, עולה כך: "**בפנינו הצהיר כי בעת ההז הוא אין מעוניין לעבור תהליך גמilia אינטנסיבי במסגרת אשפוזית ולאחריה להשתלב בקהילה טיפולית לגמilia מסוימים. זאת כיוון שחוושש ל Abed את מקום עבודתו ב"חברה לניהול ארכיבים..."**". (ההדגשה היא במקור).

לא זו בלבד, אלא שהסתבר, כי בבדיקה שנייה מיום 19/11/18, נמצא שהמערער עשה שימוש לא רק בסבוטקס (אותו הוא מקבל במרשם רפואי), אלא גם בקנבוואידים, והוא אף אישר שעשה שימוש בסמי רחוב שנפגש עם חבר ועישן יחד עמו סם מסוג חשייש.

כ"ט. בישיבת בית משפט קמא מיום 19/12/3, חזר על עצמו הטיעון בדומה לטיעון שהובא בפני בית-משפט קמא בישיבה מיום 19/9/24, דהיינו, המערער טען כי עשה טעות, והשתמש בסם, והוסיף, שברצונו

להיגמל, והוא מחזיק בידו מסמכי בדיקות לפני כניסה לתהילר גמילה.

הסגנור טען אף הוא באותה ישיבה בפני בית-משפט קמא, כי הוא מבקש הזדמנות **אחרונה**, והוסיף, כי הוא מבקש דחיה **אחרונה** על-מנת שירות המבחן יבדוק את רצינותו כוונתו של המערער להשתלב במסגרת הליך גמילה סגורה, ובהמשך דבריו הסגנור: "ואם לא למעשה טענו לעונש והאלטרנטיבה ברורה" (עמ' 54 לפורת', ש' 16) (ההדגשה שלנו).

המעערער פנה שוב באותה ישיבה לבית משפט קמא וטען, שקצינית המבחן היא טוביה, שהוא עשה מה שהוא בקשה, וכדבריו: "**תנו לי צ'אנס אחרון ואני אעשה מה צריך לעשות**". (עמ' 55 לפורת', ש' 14).

שוב גילה בית-משפט קמא אורך רוח, ונתן הזדמנות פז למעערער להיגמל ולעלות על מסלול של ניהול חיים נורמטיביים, והגם שבית משפט קמא ציין, כי: "**הזמן השיפוטי כמעט עד תום בעניינו של הנאשם ולאחר הדברים שמסר במהלך הדיון ולפניהם משורת הדין, החלטתי לתת לו הזדמנות נוספת**".

. קר מגיעים אנו למסקיר השלישי והאחרון (ימים 2/20/3) בעניינו של המערער, שבו אנו נוכחים: דיבורים לחוד ומעשים לחוד.

עjon בתסקير האחרון מלמד, שהמעערער ממשיך באותו קו שאפיין את התנהלותו בכל התקופה מאז שהחלו הטיעונים לעונש (מאז הישיבה הראשונה של טיעונים לעונש מיום **7/3/19** ואילך), דהיינו, מן ההבטחות וההפרצות שנשמעו מפי המערער בפני בית-משפט קמא, לא יותר דבר בבאו להתייצב בפני שירות המבחן.

המעערער הוזמן לפגישה בשירות המבחן לביצוע בדיקת שני ליום 19/12/30, ואולם, הוא לא הגיע למפגש ולא לביקורת השtan, ואף לא טרכ להודיע על אי הגעתו.

ביום 5/1/20 שוב יציר שירות המבחן קשר עם המערער, כדי לברר מדוע לא הגיע למפגש וכי לברר האם פנה למסגרת "בית אלמוג", לשם הופהה עוד ביום 19/11/18, אך המערער הודיע שטרם פנה לביצוע הבדיקות הנדרשות.

נקבע מפגש נוסף ליום 12/1/20 כדי לנסות להעמק את ההבנה באשר למצבו של המערער, אך גם הפעם לא טרכ המערער להגיע ולא הודיע על אי-הגעתו, כשם שאף לא הגיע לביקורות השtan, אליו זומן.

למעשה, עד לעריכת התסקיר לא היה כל קשר בין המערער לבין שירות המבחן, וכל זאת כשהמעערער אמר במהלך טיעונו בבית המשפט, שקצינית המבחן היא, לדבריו: "טובה" (עמ' 55 לפורת', ש' 13).

את הتسקיר מיום 20/2/3 סיכם שירות המבחן בציינו, כי מתחזקת ההתרשומות שהמערער חסר כוחות ויכולות לפעול לקידום מצבו ולעrichtת שינוי בחיו. ההתרשומות היא שלא קיימת עילית במערכות שירות המבחן **ובמצב זה, אין יכולתו של שירות המבחן לסייע להפחחת רמת הסיכון במצבו, ולפיכך חוזר שירות המבחן על-כן שהוא נמנע מהמלצת שיקומית לגבי המערער כמו גם לעניין המאסר המותנה התליי והואם נגדו.**

ל"א. لكن, צדק בית-משפט קמא כאשר דחה את בקשתו של הסגנור, בטרם שימוש גזר הדין (ביום 9/3/20) לדחיה נוספת של חדש ימים בהסתמך על פניו של המערער למחילה לשירותים חברותיים **ביום 1/3/20** (בזודעו שמועד שימוש גזר הדין קבוע לתאריך **9/3/20**), בבקשתה להשתלב ביחידה להתמכריות, כשבהמשך לבקשתו הופנה המערער לקבלת סיוע מטעם היחידה.

הכרעת הדין המרשיעה ניתנה נגד המערער ביום 19/2/19. מאז ועד למועד מתן גזר הדין תקופה של למעלה מ- 12 חודשים. לכל אורך אותה תקופה, חוזר ונענה בית-משפט קמא לבקשת/הפרצות של המערער לאפשר לו להשתקם וחזור והפנה את המערער לשירות המבחן על-מנת שתיבחן האפשרות השיקומית, כשבפני בית-המשפט ממשיע המערער הבוחנות בדבר נכונותו לכת במסלול שיתווה שירות המבחן, ואילו המזciות הוכיחה את היפוכו של דבר.

יש לדחות כל ניסיון של המערער לתלות את אי-התקדמות טיפולו השיקומי בתקופת הקורונה.

ל"ב. בנסיבות שכאלה ברוי שלא התקיים התנאי הנדרש בסעיף 40 ד של חוק העונשין, על-מנת שבית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם (זהינו, לא הכוח סıcı, ובוואדי שלא הכוח סıcı של משפט המערער ישתקם). אף לא ניתן להורות על הארצת המאסר המותנה בגין 12 חודשים התליי והואם נגד המערער, שהרי בהתאם לסעיף 56(א) של חוק העונשין, רשאי בית-המשפט לצוות על הארצת תקופה בתנאי אם שוכנע בית-המשפט, שבנסיבות העניין לא זה צודק להפעיל את המאסר המותנה, וזאת **"מטעים שירשו".**

כעולה מן המפורט לעיל, טעמים שכאלה כלל אינם מתקיימים בענייננו.

אין כל תשתיות שהיא בה כדי להוכיח את הארצת המאסר המותנה, וברוי שלא הכוח סıcı של ממש שהמערער ישתקם.

ל"ג. משכך, מסקנתנו היא שאין מקום כי נורה על הזמנת تسוקיר משלים פעמיinus נספתח, ולא נפל כל פגם בגור-דין של בית-משפט קמא, שכאמור כבר לעיל, הלא כבר דרך של ממש לקראת המערער והעניק לו הזדמנות פז במטרה ישתקם, ואולם, המערער, נמנע מלעשות כל שימוש בהזדמנות זו, נמנע מlestף פעולה עם שירות המבחן, לא טרח להגע למפגשים ולבדיות שנקבעו, ואף לא מצא לנכו להודיע על-כך שלא הגיע.

ל"ד. כמצין כבר לעיל, אנו מתקנים את גזר-דין של בית-משפט קמא בנקודת אחת והוא שיש לבטל את ההוראה בדבר הפעלת המאסר המותנה בן 6 חודשים שכבר הופעל בעבר.

בכפוף לתיקון זה אנו דוחים את הערעור, הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין, כך שעל המערער לרצות 14 חודשים מאסר בפועל, בגין ימי מעצרו מיום 18/10/16 ועד ליום 16/10/21.

המעערער יתיצב למאסרו בבית המעצר קישון **ביום ראשון, 19/7/2020** עד השעה 00:00 או על-פי החלטת שב"ס כשהרשאותו תעוזת זהות או דרכון.

על המערער לתאמם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם עם ענף אבחן ומיין של שב"ס, טלפון: 08-97877336, 08-9787377

ל"ה. **שירות בתיה הסוהר מתבקש בזאת לפעול על-מנת לשבץ את המערער מוקדם ככל שניתן במסגרת שיקומית-טיפולית, ולצורך גמilia מסמים.**

ניתן היום, כ"ז סיון תש"פ, 18 ביוני 2020, במעמד הנוכחים.

מצירות בית-המשפט תקבע פקודת מאסר בהתאם לפסק הדין ותמציא את העתק פסק דין לשב"ס, תוך הפניה לאמור בסיפה של פסק דין בגין לשיבוצו של המערער במסגרת שיקומית טיפולית לצורכי גמilia.

א' לוי, שופט

כ' סעב, שופט

י' גריל, שופט עמידה
[אב"ד]